चण्डालहस्तादादाय धर्माधर्मविचक्षणः इत्यत्र श्वजाघनीं[1] श्वपुच्छमिति स्मृतिचन्द्रिकाकारो व्याख्यातवान् · जाघनी पशोः पुच्छमित्यधिकरणमालायां तृतीये ऽध्याये जाघनी चैकदेशत्वादित्यधिकरणे (जैमिनि ३. ३. १८) · जाघनी कटी इति पितृभूतिहरिहरौ तदयुक्तम् कटिशब्दस्य[2] श्रोणिपर्यायत्वात् श्रोण्योश्च प्रागुक्तत्वादिति · अतः पुच्छकाण्डमेव जाघनीशब्देनोच्यते · सा च पत्नीसंयाजार्था ।

क्लोमप्लीहाध्यूध्नीपुरीततं चेहन् ॥ ११ ॥ विकल्पे · क्लोमो गलनाडिका · प्लीहः पीह इति यः प्रसिद्धः · अध्यूध्नी शतपुटः ऊधस उपरि भवति · पुरीतदिति[3] हृदयं प्रहादितं येन मांसेन तदुच्यते । एतानि क्लोमादीनि पुरीतदन्तानि भागावदानानीहन्नवद्यति अतश्चैतेषां भागानानां विकल्प इति प्रागुक्तमेव ।

उदरमेदोऽवशिष्टं गुदे प्रास्यति कृशश्चेत् ॥ १२ ॥ पशुश्चेद्यदि कृशो दुर्बलः स्यात् तदा अवशिष्टं मेदो ग्रहणे क्रियमाणे यन्न गृहीतम् तद्गुदे प्रास्यति आन्त्रमध्ये प्रवेशयति (३. ८. ४. ५) ।

श्वभ्रऽऊवध्यमवधाय तस्मिन्लोहितꣳ[3] रक्षसामिति (६. १६) ॥ १३ ॥ श्वभ्रे गर्ते शामित्रादपरस्यां दिशि उत्कराद्उत्तरस्यां वर्तमाने ऊवध्यं पुरीषं तूष्णीमवधाय तस्मिन्नूवध्ये लोहितं पशोः रुधिरं प्रास्यति · अत्रेदꣳ रक्षोभ्य इति त्यागः · उदकोपस्पर्शनं च ।

शूले हृदयं प्रतृद्य शामित्रे श्रपयति ॥ १४ ॥ शूलेऽतृद्य प्रोतयित्वा शामित्रेऽग्नौ श्रपति · परितृद्यैव (३. ८. ५. ८) शूलेन भित्त्वा · सांनाय्यविकाराद्उखायां श्रपणे प्राप्ते वचनात् शूले श्रपणम् शूलं च वारणमरत्निमात्रम् । सांनाय्योखापन्नत्वाच्च द्यौरसीति मन्त्रेण तस्य शूलस्यादानम् अधिश्रयणं त्वर्थलुप्तम् · यज्ञमानेनान्वारब्धे शूले हृदयप्रतर्दनमिति ।

पशुं चोखायाम् ॥ १५ ॥ पशुं पश्ववदानानि हृदयव्यतिरिक्तानि सर्वाणि उखायां श्रपयेत् · अत्रापि पशोः सांनाय्यधर्मप्राप्त्या तद्रूपणार्थाया उखायाः सांनाय्योखाधर्मप्राप्तिः अतश्च द्यौरसीत्यादानम् मातरिश्वन इति मन्त्रेण शामित्रेऽधिश्र-

---

१) Thus ABC. टो B pr. m. २) Thus ABC. ? °ततमिति Ss. ३) Thus ABC. °स्मिंल्लो° M. स्मिंलो १.